HINCMARUS REMENSIS. BEDA VENERABILIS. WALAFRIDUS STRABO. ISO SANGALLENSIS. BEDA VENERABILIS. HERMANNUS CONTRACTUS. HIERONYMUS

Mitte 12. Jh. Seite 7v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36571
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Et uere felix terra quę talē genuit hac de lumno nobis patronū. ab
homine anglm ac doctorē nobis emisit. Bene ḡ ꝫ congruę sedm ppham
de illo dicimus. in memoria eterna erit iustus. Digne enī in memoria uer
tur hominū. qui ad gaudiū transit angelorū. Qui ideo gram di glori
ficatus uiuenit quia mundi gloria aduitus dī gratia ñ quesiuit. qui
gubernaculū fidei uirilter tenens anchoram spei tranquilla ā sta
tione cōposuit. qui contra impeditū diaboli secuti dī ita infatigabi
liter tenuit. ut ad uictoria peuenirit. Habemus in eo medicū ecclo. cui
quo sēitas immo ipse sēitatis auctor eiuitate nrā intrauit. Quantis
cecis auia ueritatis errantib' uisū quo xpc uidetur aperuit. in quan
torū auribus sermonib' celestiū mandator. p' eiosū infudit auditū.
quantos uiri insecus uulnerator angelica oris arte ꝫ orationis uirtute
curauit. quantos animas peccatis ā in corpore defunctas ad emendati
onē tā quā ad lucē uocando resuscitauit. Docebat filios suos cotidie
ne res alienas concupiscerent. ne eis coniugis tentanter pulchre essent
ne peccati uenenū p aspectū anima penetrarit. De quantorū ille cordib'
quos iniquitas ꝫ impietas possidebat fugauit luxuriā pmouit ira. re
strinxit inuidia. reuocando illic fidē ꝫ castitatē atq; misericordia.
Quantos uir ille apostolicus penitentię medicamentis a peccatorū mor
te resuscitauit. custos animarū. cupiditatis resecans. uias cōprimens.
malicias tartarpens. His magis uir ille tēporib' necessarius fuerat.
quib' tanta iniquitas sumptus cotidie deficiente iustitia uirtutis con
ualescit. Et quidē ille in hac pegrinatione seculi solo corpore consti
tutus. cogitatione tamen in illa eterna patria conuersatus ē. Qui huic
mundo crucifixus ac mortuus. q̄ cq̄d laborauit de hac uita ad illam
transtulit ꝫ de sunstia semp transmisit in deterā. atq; in ecclo suos
reposuit sudores. Et inter hęc omnia intendebat uir beatus uitantia
fugere uirtutū in quo ñ poterat grā celsa latere. adeo ut ñ solū cordia
hominū beluina feritate crudelia ad mansuetudinē xpi domarit